
HANDBOEK ONDERWIJSKWALITEIT

INLEIDING

Versie 2019

INHOUDSOPGAVE

1	Inleiding	3
1.1	Opname van de Onderwijsvisie	3
1.2	Accreditatiestelsel	3
1.3	Indeling van de hoofdstukken	3
1.4	Jaarlijks onderhoud	4
1.5	Handreikingen in de vorm van formats en voorbeelden	4
1.6	Functie als naslagwerk	4
2	Onderwijsvisie Vrije Universiteit	5
2.1	Inleiding	5
2.2	De identiteit van de VU anno 2018	6
2.3	De kernwaarden nader ingevuld	7
2.4	De student als partner in innovatie en onderwijs	9
2.5	Het VU-onderwijs nader uitgewerkt	10
2.6	De VU in context	11
2.7	Ten slotte	11
3	Accreditatiestelsel	13
3.1	Huidige accreditatiestelsel	13
3.2	Instellingstoets Kwaliteitszorg (ITK)	14
3.3	Opleidingsaccreditatie	15

1 INLEIDING

Onderwijskwaliteit is gedefinieerd als de kwaliteit van de verschillende onderwerpen (zoals studiebegeleiding, cursuskwaliteit, programma-opbouw enzovoort) die samen het geheel van een opleiding vormen. Strikt genomen is onderwijskwaliteit de kwaliteit op een *bepaald moment*. Om de *onderwijskwaliteit van het geheel over een langere periode tijd in stand te houden en te verbeteren zijn kwaliteitszorgprocessen nodig die gericht zijn op de onderdelen en het geheel van een opleiding*. De meest precieze naam voor het Handboek zou zijn: Handboek Onderwijskwaliteit en Onderwijskwaliteitszorg. Gekozen is voor het kortere Handboek Onderwijskwaliteit, omdat evident is dat kwaliteit zonder passende kwaliteitszorg weinig zegt.

De Vrije Universiteit (VU) streeft naar een hoogwaardig onderwijsaanbod en een effectieve onderwijsorganisatie. Om studenten een opleiding met een hoge kwaliteit te bieden, werkt de VU aan een continue kwaliteitsbewaking en -bevordering. Het door de VU ontwikkelde Handboek Onderwijskwaliteit is daarvan een concrete uitwerking.

Het handboek bevat verplichte universiteitsbrede regels (de kwaliteitseisen) en daarnaast aanbevelingen om de kwaliteit van het onderwijs structureel te verbeteren. Faculteiten werken de regels en aanbevelingen uit in hun facultaire documenten. Als bijlagen bij diverse hoofdstukken van het handboek zijn goed functionerende praktijkvoorbeelden vanuit de faculteiten te vinden, die als inspiratiebron voor andere faculteiten kunnen dienen.

1.1 OPNAME VAN DE ONDERWIJSVISIE

De VU wil dat niet alleen voldaan wordt aan de gangbare kwaliteitseisen, maar wil in het onderwijs meer bieden. Voortbouwend op een jarenlange traditie van actief en stimulerend onderwijsbeleid is er een VU-brede onderwijsvisie ontwikkeld. In paragraaf 2 wordt de onderwijsvisie van de VU uiteengezet.

1.2 ACCREDITATIESTELSEL

Zoals gezegd is een belangrijke functie van het Handboek een richtinggevend kader te scheppen voor kwaliteitsbeleid dat door de faculteiten ingevuld wordt en een goed houvast biedt bij visitaties en accreditaties. Het handboek kent een opzet die het geschikt maakt als hulpmiddel bij het proces van visitatie en accreditatie. In paragraaf 3 wordt het huidige accreditatiestelsel meer uitgebreid beschreven.

1.3 INDELING VAN DE HOOFDSTUKKEN

De indeling van de hoofdstukken volgt zo veel mogelijk een vast stramien waarbij per onderwerp doelstelling(en) en betrokkenen worden beschreven en kwaliteitseisen en aanbevelingen worden geformuleerd.

HOOFDSTUK	TITEL
0	Inleiding
1	Onderwijsorganisatie
2	Internationalisering
3	Onderwijsevaluatie
4	Programma
5	Kwaliteitszorgsysteem
6	Honoursprogramma
7	Personeelsbeleid in het kader van onderwijs
8	Studentbegeleiding
9	Studeren met een functiebeperking
10	Toetskader
11	Taalbeleid

1.4 JAARLIJKS ONDERHOUD

Samenhangend met de opname in het interne kwaliteitszorgsysteem-VU is een jaarlijkse revisie van de hoofdstukken gepland. Onder andere wordt dan nagegaan of er in het afgelopen jaar nieuwe regelingen zijn gemaakt, of oude zijn vervallen en of er repercussies zijn voor de hoofdstukken van het Handboek. Zo ja, dan vinden aanpassingen plaats. Er wordt naar gestreefd jaarlijks in februari een nieuwe, bijgewerkte versie op VUnet te zetten.

1.5 HANDREIKINGEN IN DE VORM VAN FORMATS EN VOORBEELDEN

Het is een blijvend aandachtspunt om in het Handboek voorbeelden op te nemen van oplossingen en werkwijzen die in een faculteit goed bevallen en waar andere faculteiten inspiratie uit zouden kunnen halen. Daar waar in de sfeer van de “eisen” verslaglegging wordt gevraagd, zullen daarvoor zo veel mogelijk formats aangereikt worden.

1.6 FUNCTIE ALS NASLAGWERK

Door het opnemen van een index krijgt het Handboek een extra functie, namelijk die van een naslagwerk.

2.2 DE IDENTITEIT VAN DE VU ANNO 2018

De Vrije Universiteit koestert sinds haar oprichting in 1880 haar vrijheid en onafhankelijkheid, vrijheid van staat en kerk in onderwijs en onderzoek. Ze stimuleert de vrije en open communicatie van ideeën. De oorspronkelijke protestant-christelijke identiteit is zichtbaar in de waarden die de VU anno 2018 uitdraagt. Vanuit de grondslag hebben zich in de academische cultuur van de VU enkele kernwaarden genesteld: *persoonlijk, open en verantwoordelijk*. De waarden gelden als richtsnoer voor het werken en handelen van medewerkers en studenten, en komen terug in onderwijs en onderzoek.

De missie van de VU geeft antwoord op de vraag *waarom* we onderwijs geven: het verbeteren van de wereld door *studenten op te leiden tot verantwoordelijke, kritische en geëngageerde academici* die zichzelf continu willen ontwikkelen. De VU is erop gespitst om in het wetenschappelijk onderwijs, naast de wetenschapsbeoefening zelf, nadruk te leggen op de maatschappelijke waarde en relevantie van de vragen die in de wetenschap worden gesteld. Er is ruimte en aandacht voor wat docenten en studenten beweegt, en welke vormende invloed de wetenschap op de leden van de VU-gemeenschap heeft. Studenten worden gestimuleerd zich rekenschap te geven van hun eigen waarden, culturele of levensbeschouwelijke identiteit en van hun impliciete en expliciete vooronderstellingen. Zo leren studenten zich verhouden tot de ander en tot de huidige steeds complexere en meer diverse samenleving.

Net als bij haar oprichters bestaat nog steeds de overtuiging dat onderwijs en wetenschappelijk onderzoek niet waardenvrij zijn. De VU wil midden in de samenleving staan en met haar activiteiten een maatschappelijke bijdrage leveren. Daarnaast zijn aandacht voor wetenschappelijke kwaliteit en het uitvoeren van goed academisch onderzoek belangrijke voorwaarden om goed academisch onderwijs te kunnen verzorgen.

2.3 DE KERNWAARDEN NADER INGEVULD

De kernwaarden van de VU komen in het onderwijs tot uiting in de inhoud van het curriculum, in de wijze waarop wordt onderwezen en in de relatie van de docenten met de studenten en andere stakeholders van de VU.

Persoonlijk: een academische gemeenschap waarin elk lid wordt gekend.

Goed en waardevol onderwijs begint en eindigt bij de **docenten**. De VU is trots op haar inspirerende docentencorps, en heeft oog voor de persoonlijke ontwikkeling van elke docent.

De VU koestert de gedachte dat in iedere student een **talent** schuilt, en is trots op de bijdrage die ze levert aan de ontdekking en ontwikkeling van dit individuele talent. Studenten zijn **uniek en waardevol**, en krijgen binnen de universiteit de mogelijkheid tot volle ontplooiing. De student wordt gehoord, gezien en gekend. Mentoren of tutores spelen een belangrijke rol in het bacheloronderwijs. Door middel van kleinschalige onderwijsvormen, zoals practica en werkgroepen, krijgt de persoonlijke noot een plaats in de begeleiding van studenten.

De VU is een **community of learners**, waarin docenten, onderzoekers en studenten elkaar tegenkomen in het formuleren van en reflecteren op gemeenschappelijke vragen. Studenten worden actief in het onderwijs ingezet middels peer review en andere vormen van feedback. Er wordt uitgegaan van de unieke inbreng van iedere student.

Waar mogelijk wordt de **waarde van persoonlijke achtergrond en ervaring** van studenten en docenten in het onderwijs ingebracht, waarmee het onderwijs een directe link krijgt met vraagstukken die binnen de samenleving leven. Onderwijs is veelal interactief en stimuleert een voortdurende academische dialoog bij de studenten onderling en tussen studenten en docenten. De persoonlijke onderzoeksinteresse en -ervaring van de docenten wordt zo veel mogelijk in het onderwijs ingebracht.

Door het creëren van een **positive learning culture** binnen de VU wordt leren een dagelijkse gewoonte. Studenten worden gemotiveerd om te blijven reflecteren op hun eigen ontwikkeling, en fouten maken wordt gewaardeerd en gezien als opstap naar de ontwikkeling van zelfkritische academici. **Kritisch denken** is een belangrijke kernwaarde van de academische kern. Studenten worden gemotiveerd om zelfstandig te denken, kritisch te blijven en informatie op waarheid te toetsen.

Open: met open vizier naar de samenleving kijken en open staan voor diversiteit in disciplines, nationaliteiten, levensbeschouwingen en maatschappelijke overtuigingen.

De VU is een **inspirerende ontmoetingsplaats** waar met onderling respect wordt gewerkt aan verbinding tussen disciplines, culturen, religies, maatschappelijke opvattingen en vragen uit de samenleving. Confrontatie van verschillen leidt tot nieuwe inzichten en innovaties, tot scherpte en helderheid, tot wetenschappelijke excellentie.

De VU stimuleert een leven lang leren. De academische gemeenschap van de VU kenmerkt zich door grote verscheidenheid qua achtergrond, etniciteit, vooropleiding, fase in de loopbaan, levensbeschouwing, politieke overtuiging en leer- en levensstijl. We omarmen deze diversiteit als

vast element en beschouwen dit als meerwaarde binnen de onderwijscultuur. We zijn inclusief en de kracht van diversiteit ligt hierin dat deze rijke verscheidenheid niet latent en onbesproken blijft, maar juist zowel in het onderwijs als in het buiten-curriculaire academische leven expliciet wordt uitgedaagd. Een heterogene academische gemeenschap brengt veel verschillende gezichtspunten in de collegezaal, wat een verrijking voor het academisch discours betekent.

Diversiteit is meer dan culturele, maatschappelijke en intellectuele variatie. Verschillende wetenschapsdisciplines hebben een eigen kijk op hetzelfde maatschappelijke probleem, en op potentiële oplossingen voor dat probleem. Docenten richten het onderwijs zo in dat studenten leren om vraagstukken vanuit verschillende invalshoeken te belichten. De student wordt zich ervan bewust dat veel complexe vraagstukken niet unidimensioneel kunnen worden opgelost. Vraagstukken en problemen worden benaderd door **multidisciplinair** te werken. Daarbij is het - vanzelfsprekend - van belang dat de student zich eerst in de eigen discipline heeft verdiept.

De VU richt zich niet alleen op academische excellentie. Ze ziet het als haar taak, uitdaging en verantwoordelijkheid al haar studenten tot studiesucces te leiden.

Verantwoordelijk: betrokken bij mens, opleiding, maatschappij en de wereld.

In de **verbinding tussen universiteit en samenleving** speelt naast de docent, ook de student een belangrijke rol. Het onderwijs dat de VU aanbiedt, stimuleert studenten zich betrokken bij elkaar, de opleiding, de samenleving en de wereld op te stellen, en dit in hun verdere loopbaan uit te dragen. Enerzijds worden studenten aangezet om positie te nemen in de wereld en open naar de ander en naar het andere te zijn. Anderzijds doet de VU een beroep op het verantwoordelijkheidsgevoel dat reeds leeft binnen de studentengemeenschap.

Het onderwijs en onderzoek op de VU is gericht op het bijdragen aan het **oplossen van maatschappelijke problemen**. Wat die problemen zijn en voor wie ze een probleem zijn, is open voor debat. De VU stimuleert docenten en studenten hier een eigen positie en verantwoordelijkheid in te nemen, zonder een open houding naar andere ideeën en perspectieven te verliezen.

Onderwijs wordt zo veel mogelijk verzorgd in interactieve werkvormen, met dilemma-gestuurd onderwijs of zelfsturend leren als mogelijke invulling. Door het gebruik van real-life cases, dilemma's uit de samenleving en het betrekken van stakeholders - zoals de publieke sector, het bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties - wordt onderwijs **relevant en waardevol**. Hierbij wordt intensief contact gezocht met de Amsterdamse regio, het werkveld en alumni.

Complexe maatschappelijke problemen vormen een belangrijk onderdeel van het onderwijs. Daarbij is van belang dat niet naar een unieke oplossing wordt toegewerkt, maar dat de verschillende waarden inzichtelijk worden die onder de betrokkenen leven. De student wordt gestimuleerd een eigen positie in te nemen. Zo worden studenten gevormd tot reflexieve, kritische en geëngageerde academische professionals, die hun weg kunnen vinden in de complexe, globaliserende, diverse en steeds sneller veranderende wereld.

Op de VU verwachten we dat studenten hun verantwoordelijkheid nemen en niet alleen naar de VU komen om het product onderwijs te consumeren. Het opleidingsmanagement en de docenten zijn **verantwoordelijk voor kwalitatief goede en studeerbare academische opleidingen**, de student is vervolgens **verantwoordelijk voor de eigen studieloopbaan en studiesucces**. Gedurende de

studieloopbaan neemt de sturing vanuit de opleiding steeds verder af. Studenten zijn actief in de feedback en toetsing, en er wordt veel gebruik gemaakt van peer assessment.

In Community Service Learning (CSL) activiteiten zetten studenten hun kennis en vaardigheden in voor de samenleving en leren daarvan. CSL is waardevol voor studenten omdat het een effectieve en actieve leer methode is. Via CSL komen studenten bovendien direct in contact met maatschappelijke ontwikkelingen die uitdagende vragen oproepen. Studenten ervaren hoe hun inzet een maatschappelijke impact heeft en hoe ze persoonlijk verantwoordelijkheid kunnen nemen. CSL versterkt bovendien de aansluiting met de arbeidsmarkt.

2.4 DE STUDENT ALS PARTNER IN INNOVATIE EN ONDERWIJS

De VU-campus vormt een platform voor het oplossen van vraagstukken die binnen de samenleving leven binnen de vier pijlers Governance for Society, Human Health & Life Sciences, Connected World en Science for Sustainability. Studenten worden gestimuleerd om oplossingen te bedenken voor vraagstukken die van meerwaarde zijn voor de maatschappij. Om deze vraagstukken op te lossen wordt afgeweken van reguliere onderwijsvormen, en wordt gezocht naar een experimentele en multidisciplinaire aanpak die de intelligentie, betrokkenheid en creativiteit van studenten en andere stakeholders maximaal benut.

Om de samenwerking tussen faculteiten te bevorderen zet de VU in op het vormen van netwerken, en wordt de campus doorontwikkeld als virtueel en fysiek platform voor een VU-gemeenschap. Ook wanneer studenten de VU verlaten zal het netwerk dat zij hebben gevormd tijdens hun studietijd waardevol blijven tijdens hun loopbaan.

In deze experimentele omgeving worden partners uit de publieke sector, het bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties betrokken om de vraagstukken in een zo breed mogelijke context te kunnen oplossen. De student wordt in deze onderwijsleeromgeving gezien als partner en krijgt ruimte voor initiatief. Samen met stakeholders wordt gezocht naar mogelijkheden tot valorisatie van de oplossingen.

Naast de betrokkenheid van studenten in innovatie heeft de student medezeggenschap bij de verdeling van middelen voor onderwijsvernieuwingsprojecten. De student denkt op deze wijze actief mee over innovatie van onderwijs.

2.5 HET VU-ONDERWIJS NADER UITGEWERKT

De VU is trots op de hoge kwaliteit en de inspirerende inhoud van de aangeboden onderwijsprogramma's, die state-of-the-art zijn en aansluiten bij maatschappelijke ontwikkelingen. Het onderwijs kent vier ontwerpprincipes waarmee aan de kernwaarden inhoud wordt gegeven, te weten:

- De *student* is hoofdverantwoordelijke voor de eigen studieloopbaan en succes (persoonlijk, verantwoordelijk). De student kent veel autonomie en het zelfsturend vermogen van de student wordt gestimuleerd.
- De VU is *inclusief* (open, persoonlijk, verantwoordelijk). De diversiteit van studenten en docenten wordt in het onderwijs geïntegreerd.
- Maatschappelijke vraagstukken worden *multidisciplinair* bestudeerd en aangepakt (open, verantwoordelijk).
- De VU kent haar *maatschappelijke verantwoordelijkheid* (open, verantwoordelijk).

De docent

In het leveren van goed onderwijs en het uitdragen van de VU-waarden in het onderwijs, spelen docenten een centrale en cruciale rol. De didactische kwaliteiten van docenten en hun vermogen om studenten te inspireren en het eigen vak binnen het groter geheel van de opleiding en de samenleving te plaatsen en te verbinden met het doen van onderzoek, vormt de basis van het onderwijs aan de VU. Het borgen van deze kwaliteiten, passend bij het WP-functieniveau van de docent, vormt de kern van het personeelsbeleid gericht op docenten binnen de Vrije Universiteit. De VU verbindt onderwijs en onderzoek nadrukkelijk in de academische loopbaan. Een strikte scheiding tussen onderwijs en onderzoek is voor geen enkel lid van de vaste wetenschappelijke staf wenselijk; iedere wetenschapper, ook een wetenschapper waarbij de loopbaan zich richt op onderwijs, moet een basis hebben in onderzoek en deze moet gedurende de loopbaan worden onderhouden. Daarnaast is het niet mogelijk om academisch carrière te maken zonder aantoonbare ervaring en bekwaamheid in het onderwijs. Onderwijs- en onderzoeksprestaties kunnen echter ten opzichte van elkaar variëren, waarbij het mogelijk is die prestaties onderling te compenseren.

Onderwijsinnovatie

Het bieden van goed ontworpen onderwijs dat optimaal ten uitvoer wordt gebracht, spreekt voor zich. Verder neemt de wetenschappelijke staf ook haar *vrijheid in verantwoordelijkheid* voor verdere ontwikkeling op het gebied van onderwijs en onderwijsontwikkeling. Het borgen en verbeteren van de kwaliteit van het onderwijs in een positieve leercultuur met collega's staat voorop. De VU biedt een breed en aantrekkelijk palet van kennisdelings- en professionaliseringsmogelijkheden waar docenten actief gebruik van maken. Experimenteren met nieuwe didactieken en (digitale) technieken wordt aangemoedigd. De VU ondersteunt dit op centraal en facultair niveau met middelen en kennis.

2.6 DE VU IN CONTEXT

De stad Amsterdam

Amsterdam is een belangrijke stakeholder van de VU, en veel van de Community Service Learning projecten vinden in de stad plaats. Als kennisinstelling levert de VU een belangrijke bijdrage aan de verdere ontwikkeling van de Amsterdamse regio tot een economisch centrum van Europese allure.

Omdat voor aankomende studenten regionale nabijheid bij het kiezen van een universiteit een belangrijke rol speelt, blijft de Amsterdamse regio een belangrijk wervingsgebied voor de VU. De VU is trots een afspiegeling te vormen van de eigen diverse regio.

Nederland

De VU wil dicht tegen de samenleving staan, en zich onderscheiden op het gebied van de maatschappelijke kaders die zij haar studenten aanbiedt. De VU zal zich in toenemende mate verbinden aan partners binnen de publieke sector, het bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties. De samenwerking met deze partners wordt ingebed in het onderwijs, waardoor studenten het onderwijs in context kunnen plaatsen.

Internationaal

De verantwoordelijkheid van de VU blijft niet beperkt tot de Nederlandse samenleving, maar geldt voor de hele wereld. Wetenschap is bovendien een internationale activiteit. Het onderzoek kan niet floreren zonder sterke internationale samenwerking. De VU opereert in een sterk globaliserende omgeving, de studenten worden gevormd tot wereldburgers waarbij er sprake is van regelmatige internationale uitwisseling van studenten en het aanbieden van stageprojecten bij buitenlandse partners.

Tegelijkertijd wil de VU ook dicht tegen de Nederlandse samenleving blijven staan. Wat betreft de voertaal wordt voor iedere afzonderlijke opleiding een taalkeuze gemaakt die is toegesneden op de opleiding. Bij deze keuze wordt rekening gehouden met de specifieke doelstellingen van de opleiding, en of deze aansluit bij de VU-kernwaarden. Daarnaast worden internationale mobiliteit, inhoud en kwaliteit van het onderwijs, doorstroming, academische vorming, en voorbereiding op de (diverse) arbeidsmarkt (waaronder ook werk in de wetenschap) in overweging genomen bij de taalkeuze.

2.7 TEN SLOTTE

De universiteit is een bijzonder instituut, het behoort tot de oudste instituties van onze samenleving. Een institutie behelst meer dan een organisatie. Een institutie kenmerkt zich door een sterke oriëntatie op een aantal specifieke waarden die voor een belangrijk gedeelte het handelen van de leden bepalen. De Vrije Universiteit is een bijzondere universiteit die wordt gestuurd door een aantal eigen fundamentele en duurzame waarden: persoonlijk, open en verantwoordelijk.

Net als andere universiteiten heeft de Vrije Universiteit een visie nodig die inspireert, richtinggevend is en helpt bij het maken van keuzes. Een visie die voortkomt uit de eigen identiteit en die verwoordt waarom de VU doet wat ze doet. Die rol wil dit document spelen: inspireren en richting geven. Daartoe is er breed binnen gevestigde VU-gremia en in ad-hoc samengestelde verbanden binnen de VU gediscussieerd over de kernwaarden en onderwijsontwerpprincipes. Na het tot stand komen van dit document is die discussie niet gesloten. Een visie kan immers alleen functioneren als ze binnen de institutie onderwerp van gesprek blijft.

3 ACCREDITATIESTELSEL

3.1 HUIDIGE ACCREDITATIESTELSEL

Vanaf 2003 geldt de wettelijke eis dat opleidingen door de Nederlands Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO) geaccrediteerd en door de Informatie Beheer Groep/DUO ingeschreven moeten zijn in het landelijke register van opleidingen in het hoger onderwijs (CROHO) alvorens de universiteit een getuigschrift aan afgestudeerden mag uitreiken. Om te kunnen beoordelen hanteert de NVAO een accreditiekader.

Het huidige systeem van accreditatie beoogt de kwaliteitsgarantie te internationaliseren waardoor mobiliteit van afgestudeerden en studenten bevorderd wordt. Zie voor meer informatie hierover de websites van de NVAO www.nvao.net en van de European Consortium for Accreditation (ECA – www.eaconsortium.net). In het kader van het verwezenlijken van het idee van “een Europese hoger-onderwijsruimte” wordt ook het “Tuning” project uitgevoerd (<http://unideusto.org/tuning/>), dat als doel heeft de vergelijkbaarheid van getuigschriften binnen een discipline te bevorderen door de leerresultaten (learning outcomes) op bachelor en master niveau vast te leggen.

De vorige twee Nederlandse accreditatiestelsels traden in 2002 en in 2011 in werking. Per januari 2017 is een nieuw accreditiekader van de NVAO in werking getreden. Accreditatie vindt nog steeds plaats op het niveau van de opleiding. Een instelling kan daarnaast een zogeheten instellingstoets kwaliteitszorg (ITK) laten verrichten door de NVAO. Wanneer door de NVAO bij een dergelijke grondige doorlichting is vastgesteld dat de kwaliteitszorg van een instelling zó goed op orde is dat de kwaliteit van de opleidingen stelselmatig en waar nodig verbeterd wordt, komt de instelling in een ander accreditatieregime terecht. In dit regime beoordeelt een visitatiepanel van onafhankelijke deskundigen een opleiding op een klein aantal standaarden die het hart van de onderwijskwaliteit betreffen, en accrediteert de NVAO op basis daarvan al dan niet een opleiding. De docenten kunnen hun aandacht en energie steken in verbeteruggesties van deskundigen die over de kern van hun onderwijs gaan en hoeven zich minder bezig te houden met randvoorwaardelijke facetten die meer op het niveau van de instelling liggen. Met de start van de derde fase van het accreditatiestelsel in 2017 is ook de tweede ronde van de instellingstoets kwaliteitszorg gestart.

3.2 INSTELLINGSTOETS KWALITEITSZORG (ITK)

Het doel van de instellingstoets is vast te kunnen stellen of het bestuur van een instelling vanuit zijn visie op de kwaliteit van het onderwijs een doeltreffend systeem van kwaliteitszorg hanteert waarmee het de kwaliteit van de aangeboden opleidingen kan garanderen. Het gaat bij de ITK uitdrukkelijk niet om de beoordeling van de kwaliteit van de afzonderlijke opleidingen.

In essentie gaat het bij de instellingstoets om vier samenhangende vragen:

Is er voldoende draagvlak voor de visie en het beleid van de instelling ten aanzien van de kwaliteit van haar onderwijs in de brede zin en vindt hierover voldoende externe en interne afstemming plaats?

1. Hoe realiseert de instelling deze visie op kwaliteit?
2. Hoe monitort de instelling dat zij de visie op kwaliteit realiseert?
3. Hoe werkt de instelling aan verbetering?

De bedoeling is dat de antwoorden op de bovenstaande vier vragen tezamen een antwoord geven op de hamvraag: is de instelling “in control” over de kwaliteit van haar opleidingen?

In de kern komt het in het nieuwe systeem erop neer dat het instellingsbestuur aantoonbaar op de hoogte is van de kwaliteitszorgcycli op opleidingsniveau en dat het zonedig adequaat ingrijpt. In de instellingstoets wordt bovendien expliciet gevraagd naar de visie van het instellingsbestuur en de wijze waarop het die denkt te realiseren. De instellingstoets krijgt zo het karakter van een “management review” van het onderwijs. Het zelfevaluatie rapport voor het aanvraagdossier beschrijft de VU-onderwijsorganisatie met de verdeling van taken en bevoegdheden, met de interne communicatie, met de VU-brede regelgeving en processen en de informatie over het onderwijs die beschikbaar is. Aangetoond moet kunnen worden dat het systeem “werkt”: dat er adequaat bestuurd wordt, zodanig dat onderwijskwaliteit in de opleidingen gegarandeerd is en zich bovendien in de door het bestuur gewenste richting verder ontwikkelt.

De gedachte achter het nieuwe systeem is dat wanneer een opleiding ingebed is in een instelling die via een positieve instellingstoets bewezen heeft dat de managementprocessen van het onderwijs deugen, de opleiding dat niet zelf nog eens hoeft aan te tonen om geaccrediteerd te worden. Immers, de positief verlopen instellingstoets heeft al aangetoond dat het faculteitsbestuur, de opleidingscommissie en examencommissie dusdanig goed functioneren dat de kwaliteitszorgprocessen goed lopen.

3.3 OPLEIDINGSACCREDITATIE

Dankzij de voorafgaande instellingstoets kan *opleidingsaccreditatie* zich beperken tot de kern van waar het om gaat in een opleiding. Het gaat daarbij om 3 vragen:

1. Wat beoogt de opleiding? (beoogde leerresultaten)
2. Hoe realiseert de opleiding dit? (onderwijsleeromgeving)
3. Worden de doelstellingen bereikt? (toetsing en gerealiseerde leerresultaten)

De bovenstaande vragen worden dus vertaald in 4 standaarden. Het eindoordeel over een opleiding is in elk geval 'onvoldoende' indien standaard 1 als 'onvoldoende' beoordeeld wordt, een of twee standaarden 'onvoldoende' en herstel binnen twee jaar is niet realistisch en haalbaar of indien drie of meer standaarden onvoldoende scores. Meer informatie over de *beperkte opleidingsbeoordeling* is te vinden in het nieuwe kader van de NVAO¹ en op de site van de [QANU](#).

Samengevat blijven in het accreditatiestelsel de periodiciteit en het niveau van accreditatie gehandhaafd (zesjaarlijks op opleidingsniveau), maar hoeft de opleiding alle procedures niet meer te verantwoorden als die door een ITK al afgedekt zijn. Dit betekent voor de opleidingen dan ook dat de Zelfevaluatierapporten compacter worden en meer inhoudelijk gericht.

¹ Zie [website](#) NVAO.